

Milanu v slovo

Milan Krenos se je rodil 20. 5. 1951 v Velenju v delavski družini. Ker po končani osemletki ni mogel priti do poklica zaradi finančnih težav, je poprijel za različna dela; tako je bil na primer nekaj časa poklicni šofer različnih vozil, poštar in nazadnje zaposlen 19

let v Elektrarnah Šoštanj. Sodeloval je v različnih društvih, in sicer pri invalidih, slušno prizadetih, pri gasilcih, tam kar polnih 28 let, prav tako pa je bil dolga leta zvest in vnet član planinskega društva Šoštanj in zadnja štiri leta član upravnega odbora.

Prehodil je domala vse naše gore in planinske postojanke, bil nekaj let zapored v akcijah »smetarjev« okrog Triglava, večkrat bil vodič invalidnim na Sedmera jezera in tudi oskrbnici Zinki je pomagal nositi h koč. Skratka, pomagal in delal je povsod, za kar je dobil dosti pohval. Udeležil se je kar devet mladinskih delovnih akcij po Sloveniji in Jugoslaviji, manjkal ni nikjer, kjer so ga rabili.

Še bi lahko naštevali njegova dobra dela — a prišlo je kot strela z jasnega, da Milana ni več med nami. Kar ne moremo verjeti, da je po tragičnem padcu umrl v 37. letu starosti dne 21. januarja 1988.

Nanj nam bo ostal drag spomin.

Zaradi njegove prerane smrti je nastala v našem planinskem društvu globoka vrzel.

Hvala, dragi tovariš Milan, za vsa tvoja dela in trud. Zelo te bomo pogrešali. A vendar: kogar bogovi ljubijo, umre mlad.

Tvoji kolegi planinci
PD Šoštanj

Občni zbor največjega društva

Po slavnostnem delu, ko so proslavili 95-letnico Slovenskega planinskega društva, so imeli člani Planinskega društva Ljubljana-Matica kot nasledniki SPD redni letni občni zbor. V poročilih so ugotavljali, da društva nima le bogate zgodovine, ampak tudi plodno sedanost in začrtano prihodnost.

PD Ljubljana-Matica deluje v treh avtonomnih sektorjih, in sicer planinsko alpinističnem, gospodarsko poslovnem in investicijsko razvojnem.

Osnova društva je planinsko alpinistični sektor, ki je razdeljen na šest odsekov. 75 alpinistov je lani opravilo 1468 vzponov, med njimi na Trisul, Pik Komunizma, McKinley in Daulagiri, 30 markacistov skrbi za 162 kilometrov gorskih poti, od tega

največ zavarovanih po Triglavskem pogorju, v mladinskem odseku je več kot 800 aktivnih mladih planincev, 42 naravovarstvenikov je združenih v svojem odseku, izletniški odsek je lani organiziral 132 planinskih izletov in tur s 4287 udeleženci, predavateljstvo je po krajšem zastoju spet dobilo nov zagon, v postaji Gorske reševalne službe pa je 86 reševalcev.

Gospodarsko poslovni sektor je slejkoprej skrbel za svojih pet planinskih postojank, med katerimi je kar tretjino prometa prispeval Triglavski dom na Kredarici. — Strateška opredelitev društva in njegovega investicijsko razvojnega sektorja je postopno urejevanje lastnih postojank, kot je v poročilu povedal predsednik društva Gregor Klančnik. Medtem ko so v preteklem petletnem obdobju povečali in prenovili Triglavski dom na Kredarici, ki ima zdaj 260 ležišč, posvečajo zdaj pozornost postojankam v Bohinjskih gorah; tako bodo 25. septembra letos odprli posodobljeno Kočo pri Triglavskih jezerih, v kateri bo odslej 175 ležišč. Poleg tega nameravajo rekonstruirati tovorno žičnico iz Bohinja na Komno.

V razpravi sta se na občnem zboru med drugimi oglasila dr. Miha Potočnik in dr. Tone Strojín. Prvi je govoril o tem, kako je planinstvo vedno bogatilo slovensko kulturo in narodno zavest, drugi pa se je spomnil pomembnih društvenih mož in njihove velike vloge v zgodovini slovenske planinske organizacije.

Že desetič na Arihovo peč

Sobotne padavine so preprečile, da bi bil 10. zimski pohod na Arihovo peč tako množična prireditev, kot so si organizatorji zamislili. Še v soboto popoldne je bila namreč pri Polancu na Čemernici gosta megla, v nedeljo, na dan pohoda, pa so bile prav vigradne temperature in je bilo skoraj jasno. Ker je še v nedeljo zjutraj po vsej Koroški rahlo snežilo, so se številni planinci in tekači ustrašili grdega vremena in tako zamudili jubilejno srečanje in tekmovanje.

Udeležba kljub temu ni bila od muh: nad 300 ljudi, večina iz matične države, je prispelo v gorski kraj nad Šentjakobom v Rožu, da bi šli po poteh partizanov in se

Mislite, da bi bil za planinsko društvo prevelik izdatek, če bi za vsako svojo planinsko kočico naročilo izvod Planinskega vestnika? Vsaj posredno bi društvo tako postalo aktivist glasila, ki pomaga širiti planinska obzorja.